

Sygn. akt: I C 1475/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2014 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Grzegorz Kowolik
Protokolant:	Stażysta Magdalena Podoluk

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2014 r.

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda A. D. na rzecz strony pozwanej Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 grudnia 2013 roku powód A. D. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W. kwoty 5.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2010 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Na uzasadnienie swojego żądania powód wskazał, że w niniejszej sprawie dochodzi od strony pozwanej części odprawy przysługującej mu na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W. z dnia 9 marca 1999 roku. Jak wskazał powód, całą odprawę szacuje na kwotę około 165.000 zł, kierując się swoją wiedzą co do ilości gruntów posiadanych przez Spółdzielnię oraz ilości jej członków. Powód wskazał, że był członkiem pozwanej Spółdzielni do dnia 31 stycznia 2009 roku, kiedy to przeszedł na emeryturę. W związku z przejściem na emeryturę powód oczekiwał przyznania mu odprawy stanowiącej równowartość wartości rynkowej nieruchomości gruntowych Spółdzielni podzielonej przez liczbę jej członków. Postawę wypłaty stanowić miała uchwała podjęta na Walnym Zgromadzeniu Spółdzielni w dniu 9 marca 1999 roku. Jak wskazał powód, powyższa uchwała nie jest tożsama z uchwałą numer 5/2/2000 podjętą w dniu 27 października 2000 roku. W oparciu o tę drugą przed tut. Sądem toczyła się sprawa o zapłatę pod sygn. akt I C 257/11. W niniejszej sprawie powód dochodzi roszczenia na podstawie uchwały z dnia 9 marca 1999 roku, której przedmiotem był zakup gruntów od (...) G. wraz z zobowiązaniem do wypłaty kwoty stanowiącej równowartość wartości rynkowej nieruchomości gruntowych posiadanych przez Spółdzielnię podzieloną przez liczbę członków Spółdzielni w momencie odejścia powoda na emeryturę. Do chwili przejścia na emeryturę powód był przekonany, iż otrzyma wskazaną odprawę, jednak strona pozwana wypłaciła mu jedynie część odprawy na podstawie uchwały numer 5/2/2000 z dnia 27 października 2000 roku. Wypłata odprawy na podstawie uchwały z dnia

9 marca 1999 roku nie została wypłacona powodowi nawet w części, pomimo wezwań kierowanych do Spółdzielni. Nadto pomimo wniosków powoda Spółdzielnia nie udostępniła mu odpisu wskazanej uchwały.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. W ocenie strony pozwanej żądanie powoda oparte na uchwale z 9 marca 1999 roku jest roszczeniem z tytułu wykonywanej pracy w spółdzielni, które stosownie do art. 164 Prawa spółdzielczego przedawnia się z upływem trzech lat od dnia, kiedy roszczenie stało się wymagalne. Roszczenie powoda stało się wymagalne z dniem 1 lutego 2009 roku (dzień po tym jak powód przeszedł na emeryturę), zaś pozew został wniesiony dopiero w dniu 16 grudnia 2013 roku. Bieg terminu przedawnienia nie został przerwany przez wytoczenie przez powoda w dniu 16 marca 2011 roku powództwa o ustalenie istnienia uchwały z dnia 9 marca 1999 roku, bowiem nie była to czynność zmierzająca bezpośrednio do dochodzenia lub ustalenia roszczenia. Biegu terminu przedawnienia nie przerwało także zawezwanie do próby ugodowej, bowiem zostało dokonane już po upływie tego terminu.

W piśmie procesowym z dnia 17 marca 2014 roku powód podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. Odnosząc się do podniesionego zarzutu przedawnienia roszczenia wskazał, że art. 164 Prawa spółdzielczego nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowania, gdyż nie reguluje on kwestii terminu przedawnienia dla roszczeń byłych członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych z tytułu odpraw, ani też nie ustanawia generalnego terminu przedawnienia dla roszczeń wynikających z Prawa spółdzielczego, lecz określa jedynie termin przedawnienia dla roszczeń z tytułu pracy wykonywanej przez członka spółdzielni i domownika. Odprawa, której domaga się powód w niniejszym postępowaniu stanowi ekwiwalent świadczenia dla odchodzącego członka spółdzielni, nie jest zaś roszczeniem z tytułu wykonywanej pracy. Zatem w niniejszej sprawie termin przedawnienia roszczenia określa art. 118 k.c. i wynosi on 10 lat. Ponadto z ostrożności procesowej powód wskazał, iż pozew o ustalenie istnienia uchwały wniesiony w dniu 16 marca 2011 roku jako czynność podjęta przez sądem i zmierzająca bezpośrednio w celu ustalenia istnienia roszczenia przerwała bieg terminu przedawnienia, zaś termin ten został przerwany po raz kolejny poprzez zawezwanie do próby ugodowej w styczniu 2013 roku.

Na ostatniej rozprawie pełnomocnicy stron podtrzymali wcześniejsze stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Działalność Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W. jest regulowana przez statut Spółdzielni. Zgodnie z jego zapisami Walne Zgromadzenie jest najwyższym organem Spółdzielni i mają prawo w nim uczestniczyć osoby zaproszone przez Zarząd Spółdzielni. Do wyłącznych zadań Walnego Zgromadzenia należy m.in. wybieranie i odwoływanie członków Spółdzielni, uchwalanie kierunków działalności gospodarczej Spółdzielni, podejmowanie uchwał dotyczących zbycia zakładu, nieruchomości i ich obciążania, uchwalanie podziału dochodu, uchwalanie zakresu obowiązków pracy członków, norm pracy. Walne Zgromadzenie zwoływane jest stosownie do potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz do roku, w ciągu 6 miesięcy po upływie roku obrachunkowego. Walne Zgromadzenie może podejmować uchwały przy obecności co najmniej 1/2 ogólnej liczby członków. Uchwały mogą zapadać jedynie w sprawach objętych porządkiem obrad i zapadają zwykłą większością głosów, o ile statut nie stanowi inaczej. Zgodnie z § 34 statutu z każdego Walnego Zgromadzenia Spółdzielni sporządza się protokół, który podpisuje przewodniczący Walnego Zgromadzenia i protokolant.

Dowód:

statut (...) w W..

Protokoły z przebiegu Walnych Zgromadzeniach Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W. były spisywane ręcznie w zeszycie. Po zebraniu protokoły były przepisywane na maszynie i pospisywane przez Prezesa Spółdzielni i protokolanta. Na kolejnym Walnym Zgromadzeniu protokoły i uchwały były odczytywane członkom zgromadzenia

i poddawane ich akceptacji. Wówczas członkowie Spółdzielni zatwierdzali protokół, bądź też mieli możliwość zgłoszenia poprawek. Treść notatek sporządzanych odręcznie obejmowała najważniejsze informacje z posiedzeń oraz treść podejmowanych uchwał. Uchwały były również sporządzane na osobnym druku i podpisywane przez przewodniczącego zebrania i protokolanta.

Dowód:

zeznania świadka M. S. (1) k. 39- 40,

przesłuchanie G. D. - członka Zarządu (...) w W. k. 40- 41,

zeznania świadka D. N. k. 59,

zeznania świadka B. Ś. k. 70.

Protokoły z posiedzeń zarządu były zapisywane w zeszycie i podpisywane przez obecne na zebraniu osoby. W dniu 2 marca 1999 r. odbyło się zebranie zarządu nr 1/99, które było protokołowane przez G. D.. Na zebraniu zdecydowano o zwołaniu Walnego Zgromadzenia w przedmiocie zakupu gruntów od (...) w G. i zaciągnięciu kredytu na ten cel. Zarząd opowiadał się za zakupem wyżej wskazanych gruntów. Główna księgową przedstawiła również bilans za 1998 r.

Dowód:

zeszyt z protokołami z posiedzeń zarządu od 1996 roku.

W dniu 9 marca 1999 roku odbyło się Walne Zgromadzenie członków Spółdzielni. Przedmiotem zebrania był zakup przez Spółdzielnię od Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w G. ziemi o powierzchni około 126,15 ha za cenę 4.200 zł za hektar. W związku z tym podjęto uchwałę numer (...) wyrażającą zgodę na zakup powyższych gruntów od (...) w G.. Uchwała ta stanowi załącznik do protokołu. W tym dniu Walne Zgromadzenie podjęło także uchwałę nr (...) wyrażającą zgodę dla Zarządu Spółdzielni na zaciągnięcie kredytu w kwocie do 900.000 zł. Uchwała ta również stanowiła załącznik do protokołu. W dniu 9 marca 1999 roku Walne Zgromadzenie członków Spółdzielni nie podejmowało żadnych innych uchwał, w szczególności nie podjęto uchwały w przedmiocie odpraw dla członków Spółdzielni przechodzących na emeryturę.

Na zebraniu Walnego Zgromadzenia w dniu 25 czerwca 1999 r. odczytano powyższy protokół i uchwały, a nikt nie wniósł do nich zastrzeżeń.

Dowód:

protokół z Walnego Zgromadzenia Członków z dnia 9 marca 1999 roku wraz z załącznikami do protokołów,

dokumenty zgromadzone w księdze wieczystej (...) na k. 27,

zeznania świadka M. S. (1) k. 39- 40,

przesłuchanie G. D. - członka Zarządu (...) w W. k. 40- 41,

przesłuchanie powoda A. D. k.40,

zeznania świadka D. N. k. 59,

zeznania świadka H. K. k. 59,

zeznania świadka B. Ś. k. 70.

A. D. był członkiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W. od momentu jej powstania tj. od 1971 roku. W dniu 31 stycznia 2009 roku powód przeszedł na emeryturę. W lutym 2009 roku powód udał się do siedziby (...) i poprosił księgową o wyliczenie należnej mu odprawy powołując się na treść uchwały z dnia 9 marca 1999 roku. Ponadto powód poprosił księgową o kopię wskazanej uchwał, jednak nie uzyskał jej, gdyż księgowa nie miała klucza do szafy, w której znajdowały się dokumenty. W 2010 roku A. D. otrzymał od (...) w W. kwotę 16.000 zł. W związku z tym, iż oczekiwał wyższej odprawy zwrócił się pisemnie do Spółdzielni o wyjaśnienie wysokości wypłaconej mu kwoty, a także o wskazanie liczby członków Spółdzielni, powierzchni należących do niej gruntów i przesłania mu kopii uchwały z 1999 roku. Na powyższe pismo powód otrzymał odpowiedź dopiero w kwietniu 2010 roku. W odpowiedzi (...) w W. wskazała, że odprawa została wypłacona zgodnie z uchwałą numer 5/2/2000, której kopię również doręczono powodowi. Na kolejne pisma kierowane przez A. D. do (...) w W. Spółdzielnia konsekwentnie odpowiadała, iż istnieje tylko uchwała z 2000 roku.

Dowód:

przesłuchanie powoda A. D. k. 40.

Według stanu na dzień 31 stycznia 2009 roku Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w W. liczyła 30 członków czynnych zawodowo oraz 5 członków emerytów i rencistów. Spółdzielnia posiadała 638,5337 ha gruntów.

Dowód:

oświadczenie Zarządu (...) w W..

Pozwem z dnia 16 marca 2011 roku skierowanym przeciwko Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W. A. D. domagał się ustalenia istnienia prawa tj., iż w dniu 9 marca 1999 roku na Walnym Zgromadzeniu Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W. została podjęta uchwała w brzmieniu „Walne Zgromadzenie podjęło uchwałę o wypłacie odpowiednio członkom spółdzielni w chwili przejścia na emeryturę lub ustania członkowska równowartości kwoty stanowiącej odpowiednio udział każdego członka, jaki przypadałby mu w stosunku do ilości zakupionych od dnia 9 marca 1999 roku przez spółdzielnię nieruchomości w przeliczeniu na ilość członków spółdzielni w chwili przejścia na emeryturę lub ustania członkostwa.” Wyrokiem z dnia 8 grudnia 2011 roku, sygn. akt I C 325/11 Sąd Okręgowy w Opolu oddalił powództwo A. D. o ustalenie istnienia wskazanej uchwały. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wskazał, że powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na brak interesu prawnego po stronie powoda w wystąpieniu z powództwem o ustalenie istnienia uchwały. Jak wskazał Sąd, powołując się na utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz doktryny, interes prawny uzasadniający powództwo o ustalenie nie występuje wtedy, gdy w danym stanie faktycznym możliwe jest już wniesienie powództwa o świadczenie.

Ponadto Sąd Okręgowy uznał, że powód nie wykazał istnienia swojego roszczenia.

Dowód:

wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 8 grudnia 2011 roku, sygn. akt I C 325/11 k. 11-15.

Wnioskiem z dnia 24 stycznia 2013 roku A. D. zaważwał Rolniczą Spółdzielnię Produkcyjną w W. do próby ugodowej w sprawie o zapłatę na jego rzecz kwoty 165.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 lutego 2010 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 31 stycznia 2009 roku przeszedł na emeryturę i w związku z tym oczekiwał, że uzyska od (...) w W. kwotę pieniędzy stanowiącą równowartość wartości rynkowej nieruchomości gruntowych posiadanych przez Spółdzielnię podzieloną na liczbę członków Spółdzielni wszystko na stan z chwili przejścia powoda na emeryturę. Jak wskazał powód, podstawę roszczenia stanowi uchwała Walnego Zgromadzenia (...) w W. z dnia 9 marca 1999 roku zaś do chwili sporządzenia pisma nie została ona wypłacona mu przez Spółdzielnię.

Dowód:

wniosek o zawiązanie do próby ugodowej k. 9- 10,

akta sprawy I Co 229/13:

- wniosek.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było niezasadne i podlegało oddaleniu w całości.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach świadków, przesłuchaniu stron oraz dowodach z dokumentów.

Za wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów przedłożone przez strony w toku postępowania, a to statut (...) w W., protokół z Walnego Zgromadzenia z dnia 9 marca 1999 roku, protokoły z posiedzeń zarządu, oświadczenie Zarządu (...) w W. oraz dokumenty znajdujących się w księdze wieczystej (...). Dowody z dokumentów nie były kwestionowane przez strony. Wskazać należy, iż w toku postępowania powód nie kwestionował w zasadzie protokołu z posiedzenia z dnia 9 marca 1999 roku, a jedynie wskazywał, iż tego dnia została podjęta uchwała w przedmiocie odpraw dla członków Spółdzielni przechodzących na emeryturę. Odnosząc się do rzekomego sfalszowania protokołu zebrania Zarządu z dnia 2 marca 1999 r., to mając na względzie umieszczenie tego protokołu w zeszycie, jego trwałe połączenie z innymi protokołami z 1999 r. należy uznać, że brak jest przesłanek do przyjęcia, że ten protokół został sfalszowany.

Ponadto podstawą ustaleń w sprawie stały się dowody z dokumentów urzędowych w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 8 grudnia 2011 roku, sygn. akt I C 325/11 wraz z uzasadnieniem, dokumenty znajdujące się w aktach sprawy I Co 229/13, które zgodnie z art. 244 k.p.c. stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone.

Z uwagi na to, że powód nie wykazał, iż wskazana przez niego uchwała istniała, dowód z opinii biegłego z zakresu wyceny nieruchomości był zbędny.

Powód domagał się zasądzenia od Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W. kwoty 5.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami podając jako podstawę swojego roszczenia uchwałę podjętą przez Walne Zgromadzenie Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W. w dniu 9 marca 1999 roku.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z tego faktu skutki prawne. Oznacza to, że w procesie cywilnym strony mają obowiązek dowodzenia tych wszystkich okoliczności, które mogą być przedmiotem dowodu. Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązkiem stron jest wskazywanie dowodów dla stwierdzenia przytaczanych faktów. Z kolei obowiązkiem Sądu jest ustalenie, czy strona inicjująca proces wykazała okoliczności faktyczne, których zaistnienie determinuje możliwość ich subsumcji w odpowiednią podstawę prawną. Jeśli ustalenia takiego dokonać nie można, to niemożliwe jest uznanie zasadności powództwa. Co więcej, powyższe przepisy statują dla Sądu nakaz rozstrzygnięcia merytorycznego, nawet wtedy, gdy postępowanie dowodowe nie przyniosło efektu, a zatem Sąd powinien rozstrzygnąć na niekorzyść osoby, która opierała swe twierdzenia na faktach nieudowodnionych (P. Machnikowski (w:) Kodeks cywilny..., red. E. Gniewek, t. 1, s. 34).

Przechodząc do realiów niniejszej sprawy wskazać należy, że niewątpliwie w przypadku dochodzenia zapłaty konieczne jest wykazanie przez powoda zarówno samej podstawy faktycznej roszczenia, jak i wykazanie jego wysokości. W toku postępowania Sąd dopuścił dowody z dokumentów przedłożonych przez strony, jak również przesłuchano świadków oraz strony, jednakże w ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie wykazywał zasadności roszczenia powoda.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż w toku postępowania powód nie przedłożył uchwały na której opierał swoje roszczenie tj. uchwały z dnia 9 marca 1999 roku, ani też nie wskazał miejsca położenia tego dokumentu. Co więcej, zarówno protokół w wersji odręcznej jak i maszynowej w swojej treści w ogóle nie wskazuje na istnienie uchwały w przedmiocie odpraw dla członków Spółdzielni, pomimo iż integralną częścią protokołu z Walnego Zgromadzenia członków Spółdzielni z dnia 9 marca 1999 roku są dwie inne uchwały dotyczące zakupu gruntu przez Spółdzielnię

od (...) w G.. Uchwała, z której powód wywodzi swoje roszczenie nie znajduje się także w aktach księgi wieczystej (...) Należy stwierdzić, że zwyczajowo sporządza się odrębnie zapiski protokołu i uchwał, a następnie przepisuje powyższe zapiski pismem maszynowym i są one przepisywane przez przewodniczącego zgromadzenia i protokolanta. W rezultacie oryginalnymi uchwałami są te sporządzone pismem maszynowym i podpisane, a nie odręczne zapiski sporządzane w trakcie zebrania. W toku postępowania przesłuchano także świadków M. S. (1), D. N., H. K., B. Ś. oraz strony postępowania. Zeznania wszystkich świadków i stron były zbieżne, logiczne, wobec czego są uznane za wiarygodne. Zarówno świadek M. S. (2), D. N., H. K., a także G. D. działająca za Spółdzielnię jednoznacznie wskazali, iż w dniu 9 marca 1999 Walne Zgromadzenie członków Spółdzielni podjęło jedynie uchwały w przedmiocie zakupu gruntów od (...) G., nie podejmowano zaś tego dnia uchwały w przedmiocie odpraw dla członków Spółdzielni. Jedynie świadek B. Ś. wskazała, iż przypomina sobie, że Spółdzielnia podjęła kiedyś uchwałę o odprawach jednak nie pamiętała na jakim zebraniu i o jakiej treści była wskazana uchwałą. Z kolei świadek D. N. zeznała, iż na Walnym Zgromadzeniu Prezes Spółdzielni wspominał o odprawach dla członków Spółdzielni, którzy przejdą na emeryturę, jednak była to tylko luźna rozmowa i nie podejmowano w dniu 9 marca 1999 roku żadnych uchwał w tym przedmiocie. Wobec tego uznać należało, iż w istocie w dniu 9 marca 1999 roku mogło dojść do podejmowania rozmów na temat odpraw dla członków Spółdzielni, a nawet zapewnień Prezesa Zarządu w tym przedmiocie, jednak powód nie wykazał, by w tym dniu Walne Zgromadzenie podjęło stosowną uchwałę w tym przedmiocie. Wskazać należy, iż uchwałą odnośnie odpraw została podjęta w 2000 roku i na jej podstawie powodowi wypłacono kwotę 16.000 zł, a następnie w sprawie sygn. akt I C 257/11, powodowi przyznano dalszą odprawę na podstawie wyżej wskazanej uchwały. Jednakże jak konsekwentnie podkreślał powód w toku postępowania ta uchwała nie stanowi podstawy roszczenia w niniejszej sprawie. W związku z tym, że powód nie wykazał, by w dniu 9 marca 1999 została podjęta uchwała w przedmiocie wypłaty członkom Spółdzielni odpraw, brak było podstaw do uwzględnienia powództwa z uwagi na niewykazanie podstawy dochodzonego roszczenia.

Na marginesie wskazać należy, iż podstawy oddalenia powództwa nie stanowił przepis art. 164 ustawy z dnia 16 września 1982 roku Prawo spółdzielcze, bowiem przepis ten reguluje kwestię terminów przedawnienia roszczeń członków spółdzielni i ich rodzin z tytułu świadczonej pracy. Z kolei roszczenie powoda dotyczyło wypłaty świadczeń należnych członkom Spółdzielni już po zakończeniu świadczenia pracy tj. roszczeń związanych z przejściem na emeryturę lub rentę. Wobec tego w sprawie należało stosować przepisy ogólne dotyczące przedawnienia roszczeń wskazane w art. 118 k.c. przewidujące 10- letni termin przedawnienia. Roszczenie powoda stałoby się wymagalne z chwilą przejścia na emeryturę tj. dnia 1 lutego 2009 roku, a zatem termin przedawnienia upłynąłby dopiero w dniu 1 lutego 2019 roku. Zatem powód wniósł pozew przed upływem terminu przedawnienia.

Wobec powyższego, z uwagi na niewykazanie przez powoda istnienia uchwały stanowiącej podstawę jego roszczenia powództwo należało oddalić na podstawie art. 6 k.c. o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia przepis art. 98 § 1 k.p.c. który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Wedle przepisu art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Orzeczenie o wynagrodzeniu pełnomocnika powoda uzasadnia przepis § 6 punkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej ustanowionej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348 z późn. zm). Ponadto Sąd zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.